

การบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7
ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1

The 21st-Century School Administration Guided by Sappurisa
Dhamma Seven of School Administrators under the
Phatthalung Primary Educational Service
Area Office One

อนุชา เปาะทอง

Anucha Porthong

รุจิราพรรณ คงช่วย

Rujirapun Kongchuay

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

Songkhla Rajabhat University

66G180025@parichat.skru.ac.th

(Received: August 17 , 2025/ Revisec: October 21, 2025/ Accepted: November 17, 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ความคิดเห็นของครู จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ปีการศึกษา 2567 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 278 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามขนาดสถานศึกษา และสุ่มครูในแต่ละสถานศึกษาด้วยการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยภาพรวมและ รายด้าน อยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตาม

ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงานและขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความถี่สูงสุด ได้แก่ ควรใช้เทคโนโลยีในการบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การบริหารสถานศึกษา; ผู้บริหารสถานศึกษา; การบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21; สัปปุริสธรรม 7

Abstract

This research primarily examined teachers' perspectives on the extent to which Sappurisa Dhamma (i.e., the Seven Qualities of a Virtuous Person) has been implemented in administrative practices by school administrators under the Phatthalung Primary Educational Service Area Office. Particularly, the study aimed to achieve three main objectives; 1) to determine school administrators' practices of Sappurisa Dhamma in school administration, 2) to compare teachers' opinions on this religious integrated school administration classified by their education levels, work experiences, and school size, and 3) to explore suggestions for the 21st-century school administration based on Sappurisa Dhamma. A sample of 278 teachers from the Phatthalung Primary Educational Service Area Office One in the 2024 academic year was selected through stratified sampling by school size and simple random sampling by lottery within each stratum respectively. The research instrument was a five-point Likert scale questionnaire, with a reliability coefficient of 0.94. Statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way ANOVA.

The noteworthy findings, based on teachers' views, indicate that: 1) School administrators practiced Sappurisa Dhamma, both general and specific facets of school administration, were at a high level. 2) There was no significant difference in school administrators' practices of Sappurisa Dhamma, classified by their education levels, work experiences, and school size, both overall and in each specific aspect. 3) The most frequently suggested recommendation regarding the 21st-century school administration of Sappurisa Dhamma principles was that school administrators should utilize technology efficiently in resource management.

Keywords: School Administration; School Administrators; 21st-Century School Administration; Sappurisa Dhamma Seven

1. บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติเป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญ ในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลก ภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก จึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตน ให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลก ควบคู่กับการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของประเทศ ในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศภายใต้แรงกดดันภายนอก จากกระแสโลกาภิวัตน์ และแรงกดดันภายในประเทศที่เป็นปัญหาวิกฤตที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมไทยเป็นสังคมคุณธรรม จริยธรรม และประเทศสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว รองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา ระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

การศึกษาจึงเป็นรากฐานอย่างยิ่งในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 5 จึงได้กำหนดหน้าที่ของรัฐเอาไว้ในมาตรา 54 ว่า รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปีตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาก่อนเข้ารับการศึกษาตามวรรคหนึ่ง เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้ท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติและการดำเนินการ และตรวจสอบการดำเนินการ ให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ด้วยการศึกษาทิ้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติในการดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาตามวรรคสอง หรือให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามวรรคสาม รัฐต้องดำเนินการให้ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้รับการสนับสนุน ค่าใช้จ่ายในการศึกษา ตามความถนัดของตน ให้จัดตั้งกองทุนเพื่อใช้ในการช่วยเหลือผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา และเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครู โดยให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้แก่กองทุนหรือใช้มาตรการหรือกลไกทางภาษี รวมทั้งการให้ผู้บริจาคทรัพย์สินเข้ากองทุนได้รับประโยชน์ในการลดหย่อนภาษีด้วย ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติซึ่งกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องกำหนดให้การบริหารจัดการกองทุนเป็นอิสระ และกำหนดให้มีการใช้จ่าย เงินกองทุนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว (ราชกิจจานุเบกษา, 2560)

การบริหารสถานศึกษานั้น ผู้บริหารเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีการพัฒนาตนเองในการปฏิบัติงาน ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร อย่างยั่งยืน โดยยึดหลักพุทธธรรมทางพระพุทธศาสนา ที่สังคมยอมรับมาใช้บูรณาการในการบริหาร

สถานศึกษา เพราะการบริหารสถานศึกษานั้นถือเป็นภาระหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาที่ต้องคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (อภิญา บุญเกียรติ และพระมหาอุตร อุตตโร (มากดี), 2566) การนำหลักสี่ปรัสรรรมในการบริหารจัดการสถานศึกษาถือได้ว่าเป็นทางเลือกหนึ่งที่ช่วยแก้ไขปัญหาได้ หลักธรรมที่ผู้บริหารควรเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะในเรื่องใดก็ตาม ซึ่งหลักธรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรประยุกต์ใช้เป็นรากฐานในการบริหารสถานศึกษาก็คือ สี่ปรัสรรรม 7 เป็นธรรมของสัตบุรุษ เป็นหลักสำหรับคุณสมบัติของคนดีหรือคุณธรรมของผู้ดีที่ประกอบด้วยธัมมัญญา อุตัญญา อุตัญญา มัตตัญญา กาลัญญา ปรัสัญญา และบุคคลปรัปรัญญา ผู้บริหารสถานศึกษาควรยึดหลักธรรมสี่ปรัสรรรม 7 เพื่อการครองตนประยุกต์ใช้ในการบริหารงานและตัดสินใจ (ฐนิตนันท ทวีกระแสร, 2557) สี่ปรัสรรรม 7 เป็นหลักธรรมที่มีความสำคัญในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ หลักธรรมดังกล่าวยังส่งเสริมการตัดสินใจอย่างรอบคอบ มีเหตุผล และมีวิสัยทัศน์ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ส่งผลให้ระบบการศึกษา ความท้าทายเช่นนี้ต้องการแนวทางการบริหารที่มีคุณธรรม จริยธรรม และการตัดสินใจที่รอบคอบ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคม

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษาตามหลักสี่ปรัสรรรม 7 ของพิทยา ดาคม (2564) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ทักษะการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสี่ปรัสรรรม 7 ของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 พบว่า ทักษะการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสี่ปรัสรรรม 7 ของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด และรายด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือด้านทักษะการใช้เทคโนโลยี ตามหลักสี่ปรัสรรรม 7 รองลงมาคือด้านทักษะการทำงานเป็นทีม ตามหลักสี่ปรัสรรรม 7 และด้านทักษะการสื่อสาร ตามหลักสี่ปรัสรรรม 7 ตามลำดับ และของพระราชาวุฒ ปญญาวิโร (เพชรไพร) (2561) ได้ศึกษา การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสี่ปรัสรรรม 7 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสี่ปรัสรรรม 7 ของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของพระปลัดอภิสิทธิ์ ธีรปัญญา เล็กปัญญา (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาตามหลักสี่ปรัสรรรม 7 ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งผลการวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาภาณุวัฒน์ แสนคำ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารตามหลักสี่ปรัสรรรม 7 ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดลำปาง ซึ่งผลการวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณนา มีเดช (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานบุคคลตามหลักสี่ปรัสรรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอนครศรี จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งผลการวิจัยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 เป็นหน่วยงานทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ รับผิดชอบ กำกับ ดูแล ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 จำนวน 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองพัทลุง อำเภอกวนขนุน อำเภอศรีบรรพต อำเภอป่าพะยอม และอำเภอศรีนครินทร์ มีสถานศึกษา

ในสังกัดจำนวน 113 โรง ดังนั้นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงเป็นการศึกษาเพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศ โดยมีเป้าหมายผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน มีทักษะที่จำเป็น สามารถปรับตัวสื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผู้เรียนรู้ ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งของประเทศ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1, 2567) ซึ่งภารกิจของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานั้น มีตามอำนาจหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และมีอำนาจหน้าที่ในการประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและในเขตพื้นที่การศึกษา ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งผลการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2560 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มีคะแนนโดยภาพรวม (3 มาตรฐาน) ในระดับดีเยี่ยม เมื่อพิจารณาตัวชี้วัดที่ 6 ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีความพึงพอใจในการบริหารและการจัดการศึกษารวมทั้งการให้บริการ อยู่ในระดับดีมาก (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1, 2567) ซึ่งส่วนหนึ่งอาจเกิดมาจากการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ยังไม่ครอบคลุมถึงในทุกด้าน อาจมาจากการขาดประสบการณ์ทำงานของผู้บริหาร และขาดการยอมรับจากชุมชน สังคม ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการบริหารจัดการศึกษา

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้นผู้วิจัยเห็นว่า การบริหารสถานศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ผู้บริหารควรประยุกต์ใช้หลักสัปปุริสธรรม 7 ซึ่งเป็นธรรมทางพระพุทธศาสนา มาประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยเปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ พร้อมด้วยศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง 7 ด้าน ซึ่งผล การวิจัยที่ได้ สามารถเป็นข้อมูลสารสนเทศและใช้เป็นแนวทางปรับปรุงการบริหารสถานศึกษา อีกทั้งนำไปประกอบการวางแผนพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการศึกษาต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1

2.1 เพื่อเปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ความคิดเห็นของครู จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา

2.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมุ่งศึกษาการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลัก สปฐริศธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยมีการดำเนินการวิจัย ดังนี้ การกำหนดปัญหาการวิจัย การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย การทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การกำหนดกรอบแนวคิด ตั้งสมมติฐาน และนียมศัพท์ การกำหนดระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จากจำนวนสถานศึกษาทั้งหมด 113 แห่ง ครูจำนวน 996 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1, 2567)

2) กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ปีการศึกษา 2567 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางคำนวณสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 278 คน จากนั้นสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดสถานศึกษา โดยเทียบบัญญัติไตรยางศ์ตามสัดส่วนของขนาดสถานศึกษา และสุ่มครูในแต่ละสถานศึกษาด้วยการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลาก (Simple Random Sampling)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อศึกษาการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสปฐริศธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครู มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลัก สปฐริศธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 จำนวน 7 ด้าน รวม 47 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่า ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสปฐริศธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1

3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1) การสร้างเครื่องมือ ในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลัก สปฺปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอน ดังนี้ 1.1 ศึกษาเอกสารแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสปฺปุริสธรรม 7 1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสปฺปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ 1.3 สร้างแบบสอบถาม โดยตอนที่ 1 ใช้แบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 ใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert's scales) ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบปลายเปิด เกี่ยวกับข้อเสนอแนะการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสปฺปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา

2) การหาคุณภาพเครื่องมือ การสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลัก สปฺปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม ดังนี้ 2.1 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องและให้คำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุง 2.2 นำแบบสอบถามที่ตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษากำหนดจำนวน 2 ท่าน และด้านการศึกษาจำนวน 1 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความเหมาะสมทางภาษาของข้อคำถาม ซึ่งใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยวิธีการหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน เกณฑ์ที่ยอมรับได้คือค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป โดยข้อคำถามที่ได้มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67-1.00 ทุกข้อ 2.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-Out) กับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยส่ง คิวอาร์โค้ดผ่านระบบ My-Office ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ไปยังโรงเรียนของครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 2.4 นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจให้คะแนนหาคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) โดยค่าความเชื่อมั่นมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (ชนม์ชกรณ วรอินทร์, 2554) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.94 2.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือเรียบร้อยแล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามตามขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้ 1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2. ผู้วิจัยนำหนังสือถึงครู จำนวน 278 คน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการวิจัยในครั้งนี้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ด้วยการสแกน QR Code และตอบแบบสอบถามในระบบออนไลน์ (Google Form) ซึ่งผู้วิจัยจะทำการจัดส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างทางระบบ My-Office ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยระบุรายละเอียด จำนวนครูของแต่ละสถานศึกษา

ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในเอกสารชี้แจงการตอบแบบสอบถาม 3. ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ตอบผ่านระบบออนไลน์ รวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1) การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม 1.2 นำข้อมูลออกจากระบบออนไลน์ (Google Form) แล้วบันทึกข้อมูล 1.3 ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1.3.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของครู โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง 1.3.2 วิเคราะห์การบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) และนำเสนอข้อมูลเป็นความเรียง โดยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) 1.3.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ t-test แบบ Independent Sample Test ส่วนประสบการณ์ทำงานและขนาดสถานศึกษา ใช้การทดสอบค่า One-Way ANOVA (F-test) หากการทดสอบพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) 1.3.4 วิเคราะห์แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการบริหารสถานศึกษาตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยใช้ความถี่และสรุปเป็นความเรียง

2) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1) สถิติที่ใช้บรรยายข้อมูลพื้นฐาน 2.1.1 ความถี่ (Frequency) 2.1.2 ค่าร้อยละ (Percentage) 2.1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean) 2.1.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.2) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ 2.2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของคำถาม ใช้ค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) 2.2.2 ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับและรายด้าน ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

2.3) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน 2.3.1 t-test แบบ Independent Sample Test 2.3.2 F-test สำหรับวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และหากมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

4. สรุปผลการวิจัย

การนำเสนอสรุปผลการวิจัยเรื่อง การบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

4.1 เพื่อศึกษาการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับ

มากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการบริหารตามหลักปรัชญาของพญาคชสีห์ (การรู้จักชุมชน สังคม) ด้านการบริหารตามหลักบุคลิกภาพ (การรู้จักบุคคล) ด้านการบริหารตามหลักมิติจิตวิญญาณ (รู้จักประมาณ) กับด้านการบริหารตามหลักกาลัญญา (รู้จักกาลเวลา) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ด้านการบริหารตามหลักธัมมัญญา (รู้หลักหรือรู้จักเหตุ) ด้านการบริหารตามหลักอรรถัญญา (รู้จักตน) และด้านการบริหารตามหลักอรรถัญญา (รู้จักความมุ่งหมายหรือรู้จักผล) ตามลำดับ

4.2 เพื่อเปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และ ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

4.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ด้านการบริหารตามหลักธัมมัญญา (รู้หลักหรือรู้จักเหตุ) ผู้บริหารสถานศึกษาควรวางแผนการดำเนินงานอย่างรอบคอบและมีเหตุผล ใช้หลักการบริหารเชิงระบบในการแก้ไขปัญหา สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นการคิดวิเคราะห์และมีเหตุผล มีการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ควรวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุอย่างเป็นระบบก่อนตัดสินใจ ด้านการบริหารตามหลักอรรถัญญา (รู้จักความมุ่งหมายหรือรู้จักผล) ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของสถานศึกษาอย่างชัดเจน อีกทั้งควรปรับปรุงและพัฒนาแผนงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และใช้เทคโนโลยีในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ทั้งนี้ควรสื่อสารเป้าหมายให้บุคลากรเข้าใจและมีส่วนร่วม พร้อมส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับเป้าหมาย ด้านการบริหารตามหลักอรรถัญญา (รู้จักตน) ผู้บริหารสถานศึกษาควรแสดงความซื่อสัตย์ สุจริต และมีจริยธรรมในการบริหารสถานศึกษา อีกทั้งควรรักษาความมั่นคงทางอารมณ์ในการบริหารจัดการและรักษาความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและการทำงาน พร้อมทั้งควรพัฒนาทักษะการบริหารและภาวะผู้นำอย่างต่อเนื่อง และควรประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาตนเอง ด้านการบริหารตามหลักมิติจิตวิญญาณ (รู้จักประมาณ) ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้เทคโนโลยีในการบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และควรสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นการประหยัดและความคุ้มค่า ควรมีวางแผนการใช้ทรัพยากรให้สอดคล้องกับความจำเป็น และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ทรัพยากร ทั้งนี้ควรจัดลำดับความสำคัญของโครงการและกิจกรรม ด้านการบริหารตามหลักกาลัญญา (รู้จักกาลเวลา) ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการมีวินัยในการปฏิบัติงานตามเวลา และสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เคารพเวลาและตรงต่อเวลา และกำหนดระยะเวลาในการดำเนินงานอย่างเหมาะสม ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามกรอบเวลา อีกทั้งควรมีการปรับแผนการดำเนินงานให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง ด้านการบริหารตามหลักปรัชญาของพญาคชสีห์ (การรู้จักชุมชน สังคม) ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการสื่อสารและประชาสัมพันธ์กับชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ควรสร้าง

เครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายนอก และควรจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาท้องถิ่น และควรนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากชุมชนมาปรับปรุงการบริหารจัดการบริหารตามหลักบุคคลปโรปรัชญา (การรู้จักบุคคล) ผู้บริหารสถานศึกษาควรประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างเป็นธรรมและโปร่งใส และควรส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและความร่วมมือในองค์กร ทั้งนี้ควรศึกษาความสามารถและศักยภาพของบุคลากร เพื่อมอบหมายงานให้ตรงกับความถนัดและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งควรสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เคารพและยอมรับความแตกต่าง ควรส่งเสริมการพัฒนาทักษะและความสามารถของบุคลากร

5. อภิปรายผล

การอภิปรายผลครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเรื่องการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลัก สัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

5.1 เพื่อศึกษาการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการบริหารตามหลักปรัชญา (การรู้จักชุมชน สังคม) ด้านการบริหารตามหลักบุคคลปโรปรัชญา (การรู้จักบุคคล) ด้านการบริหารตามหลักมัตตัญญา (รู้จักประมาณ) กับด้านการบริหารตามหลักกาลัญญา (รู้จักกาลเวลา) มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ด้านการบริหารตามหลักอัมมัญญา (รู้หลักหรือรู้จักเหตุ) ด้านการบริหารตามหลักอัตตัญญา (รู้จักตน) และด้านการบริหารตามหลักอัทธัญญา (รู้จักความมุ่งหมายหรือรู้จักผล) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาภาณุวัฒน์ แสนคำ (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดลำปาง ผลการวิจัย พบว่า สภาพการบริหารตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดลำปาง 7 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

5.2 เพื่อเปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และ ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารมีมาตรฐานการบริหารที่เสมอต้นเสมอปลาย ส่งผลให้ครูทุกระดับการศึกษาได้รับประสบการณ์จากการบริหารที่ไม่แตกต่างกันมากนัก จึงมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งอาจเพราะเนื้อหาหรือหลักสัปปุริสธรรม 7 มีความเป็นสากลและเข้าใจง่ายทำให้ครูไม่ว่าจะมีวุฒิการศึกษาระดับใด ก็สามารถเข้าใจและตีความการบริหาร

ของผู้บริหารได้คล้ายคลึงกัน มีวัฒนธรรมการทำงานที่เข้มแข็งและสนับสนุนการมีส่วนร่วม ครูในองค์กรก็จะมีทัศนคติและการรับรู้ที่ใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะจบการศึกษาระดับใดข้อมูลข่าวสารและแนวนโยบายการศึกษาในปัจจุบันถูกสื่อสารอย่างทั่วถึง ครูทุกระดับการศึกษาจึงสามารถเข้าถึงแนวทางการบริหารตามหลักธรรมได้เท่าเทียมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระปลัดอภิสิทธิ์ ธีรปณฺโญ (เล็กภิญโญ) (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา ตามหลัก สัปบุริสธรรม 7 ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยภาพรวมมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปบุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ด้านการบริหารตามหลักธัมมัญญุตตา (รู้หลักหรือรู้จักเหตุ) ผู้บริหารสถานศึกษาควรวางแผนการดำเนินงานอย่างรอบคอบและมีเหตุผล ใช้หลักการบริหารเชิงระบบในการแก้ไขปัญหา สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นการคิดวิเคราะห์และมีเหตุผล มีการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ควรวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุอย่างเป็นระบบก่อนตัดสินใจ ด้านการบริหารตามหลักอัทธัญญุตตา (รู้จักความมุ่งหมายหรือรู้จักผล) ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของสถานศึกษาอย่างชัดเจน อีกทั้งควรปรับปรุงและพัฒนาแผนงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และใช้เทคโนโลยีในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ทั้งนี้ควรสื่อสารเป้าหมายให้บุคลากรเข้าใจและมีส่วนร่วม พร้อมส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับเป้าหมาย ด้านการบริหารตามหลักอัทธัญญุตตา (รู้จักตน) ผู้บริหารสถานศึกษาควรแสดงความซื่อสัตย์ สุจริต และมีจริยธรรมในการบริหารสถานศึกษา อีกทั้งควรรักษาความมั่นคงทางอารมณ์ในการบริหารจัดการและรักษาความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและการทำงาน พร้อมทั้งควรพัฒนาทักษะการบริหารและภาวะผู้นำอย่างต่อเนื่อง และควรประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาตนเอง ด้านการบริหารตามหลักมัตตัญญุตตา (รู้จักประมาณ) ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้เทคโนโลยีในการบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และควรสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นการประหยัดและความคุ้มค่า ควรมีวางแผนการใช้ทรัพยากรให้สอดคล้องกับความจำเป็น และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ทรัพยากร ทั้งนี้ควรจัดลำดับความสำคัญของโครงการและกิจกรรม ด้านการบริหารตามหลักกาลัญญุตตา (รู้จักกาลเวลา) ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการมีวินัยในการปฏิบัติงานตามเวลา และสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เคารพเวลาและตรงต่อเวลา และกำหนดระยะเวลาในการดำเนินงานอย่างเหมาะสม ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามกรอบเวลา อีกทั้งควรมีการปรับแผนการดำเนินงานให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง ด้านการบริหารตามหลักปริสัญญุตตา (การรู้จักชุมชน สังคม) ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการสื่อสารและประชาสัมพันธ์กับชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายนอก และควรจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาท้องถิ่น และควรนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากชุมชนมาปรับปรุงการบริหาร ด้านการบริหารตามหลักปุคคลบัญญัติ (การรู้จักบุคคล) ผู้บริหารสถานศึกษาควรประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างเป็นธรรมและโปร่งใส และควรส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและความร่วมมือในองค์กร ทั้งนี้ควรศึกษาความสามารถและศักยภาพของบุคลากร เพื่อมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งควรสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เคารพและยอมรับความแตกต่าง ควรส่งเสริมการพัฒนาทักษะและความสามารถของบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาภาณุวัฒน์ แสนคำ (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารตามหลักสัปบุริสธรรม 7 ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดลำปาง เกี่ยวกับข้อเสนอแนะทางส่งเสริมการบริหารตาม

หลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารโรงเรียน ด้านการบริหารตามหลักอัมมัญญา (รู้หลักหรือรู้จักเหตุ) ผู้บริหารควรรู้และเข้าใจสภาพปัญหาสาเหตุของปัญหาและวิธีหรือแนวทางในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง

6. องค์กรความรู้ใหม่

จากการวิจัยเรื่อง การบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 สามารถสรุปเป็นองค์กรความรู้ใหม่ ดังนี้

มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างเป็นธรรมและโปร่งใส และส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและความร่วมมือในองค์กร ทั้งนี้ศึกษาความสามารถและศักยภาพของบุคลากรเพื่อมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เคารพและยอมรับความแตกต่าง และส่งเสริมการพัฒนาทักษะและความสามารถของบุคลากร

7. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ดังนี้

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ด้านการบริหารตามหลักอัมมัญญา (รู้หลักหรือรู้จักเหตุ) ผู้บริหารสถานศึกษาควรวางแผนการดำเนินงานอย่างรอบคอบและมีเหตุผล ใช้หลักการบริหารเชิงระบบในการแก้ไขปัญหา มีการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ และควรสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นการคิดวิเคราะห์และเหตุผล อีกทั้งควรวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุอย่างเป็นระบบก่อนตัดสินใจ

2) ด้านการบริหารตามหลักอัตถัญญา (รู้จักความมุ่งหมายหรือรู้จักผล) ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของสถานศึกษาอย่างชัดเจน อีกทั้งควรปรับปรุงและพัฒนาแผนงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และใช้เทคโนโลยีในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ทั้งนี้ควรสื่อสารเป้าหมายให้บุคลากรเข้าใจและมีส่วนร่วม และส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับเป้าหมาย

3) ด้านการบริหารตามหลักอัตถัญญา (รู้จักตน) ผู้บริหารสถานศึกษาควรแสดงความซื่อสัตย์สุจริต และมีจริยธรรมในการบริหารสถานศึกษา อีกทั้งควรรักษาความมั่นคงทางอารมณ์ในการบริหารจัดการ และรักษาความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและการทำงาน พร้อมทั้งควรพัฒนาทักษะการบริหารและภาวะผู้นำอย่างต่อเนื่อง และควรประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาตนเอง

4) ด้านการบริหารตามหลักมัตถัญญา (รู้จักประมาณ) ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้เทคโนโลยีในการบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และควรสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นการประหยัดและความคุ้มค่า ยึดกฎระเบียบหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด ควรมีวางแผนการใช้ทรัพยากรให้สอดคล้องกับความเป็นจริง และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้ทรัพยากร ทั้งนี้ควรจัดลำดับความสำคัญของโครงการและกิจกรรม

5) ด้านการบริหารตามหลักกาลัญญา (รู้จักกาลเวลา) ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการมีวินัยในการปฏิบัติงานตามเวลา และสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เคารพเวลาและตรงต่อเวลา และกำหนดระยะเวลาในการดำเนินงานอย่างเหมาะสม ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามกรอบเวลา อีกทั้งควรมีการปรับแผนการดำเนินงานให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง

6) ด้านการบริหารตามหลักปรัญญา (การรู้จักชุมชน สังคม) ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการสื่อสารและประชาสัมพันธ์กับชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายนอก และควรจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาท้องถิ่น และควรนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากชุมชนมาปรับปรุงการบริหาร

7) ด้านการบริหารตามหลักบุคคลปรัญญา (การรู้จักบุคคล) ผู้บริหารสถานศึกษาควรประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างเป็นธรรมและโปร่งใส และควรส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและความร่วมมือในองค์กร ทั้งนี้ควรศึกษาความสามารถและศักยภาพของบุคลากรเพื่อมอบหมายงานให้ตรงกับความถนัดและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งควรสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เคารพและยอมรับความแตกต่าง ควรส่งเสริมการพัฒนาทักษะและความสามารถของบุคลากร

8) จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา พบว่า การบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปบุริธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1 จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และขนาดสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง ให้ความสำคัญกับการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนะให้ผู้บริหารสถานศึกษา ควรถ่ายทอดความรู้ ให้ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาตามหลักสัปบุริธรรม 7 ให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละสถานศึกษาต่อไป จัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาต่อไป

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสัปบุริธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้ได้องค์ความรู้ในเชิงลึกมาเปรียบเทียบกับงานวิจัยเชิงปริมาณ และพัฒนางานด้านการบริหารสถานศึกษาต่อไป

2) การวิจัยครั้งนี้พบว่า การบริหารสถานศึกษาตามหลักตามหลักสัปบุริธรรม 7 ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารตามหลักอัมมัญญา (รู้หลักหรือรู้จักเหตุ) ด้านการบริหารตามหลักอัทธัญญา (รู้จักความมุ่งหมายหรือรู้จักผล) ด้านการบริหารตามหลักอัทธัญญา (รู้จักตน) ด้านการบริหารตามหลักมัตตัญญา (รู้จักประมาณ) ด้านการบริหารตามหลักกาลัญญา (รู้จักกาลเวลา) ด้านการบริหารตามหลักปรัญญา (การรู้จักชุมชน สังคม) ด้านการบริหารตามหลักบุคคลปรัญญา (การรู้จักบุคคล) ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาหลักธรรมอื่น ๆ เข้าร่วมประกอบเพิ่มเติม เช่น อริยสัจ 4 พรหมวิหาร 4 เป็นต้น

3) ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารของสถานศึกษา ทั้งโรงเรียนของรัฐและโรงเรียนเอกชนในระดับอื่น ๆ รวมถึงขนาดของสถานศึกษา เพื่อยกระดับการบริหารของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

8. เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- ชนม์ชกรณั วรอินทร์. (2554). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการวัดผลและประเมินผลการศึกษา*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ฐนิตนันท์ ทวีกระแสร. (2557). การใช้หลักสี่ปฐพีธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษาสหวิทยาเขตเวียงเรือคำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 25. *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พิทยา ดาคม. (2567). ทักษะการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7 ของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4. *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระราชวุฒ ปณญาวชิโร (เพชรโพธิ์). (2561). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7 โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระปลัดอภิสิทธิ์ ธีรปญโญ (เล็กภิญโญ). (2560). การศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7 ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ในจังหวัดขอนแก่น. *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหาภาณุวัฒน์ แสนคำ. (2558). การบริหารตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7 ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดลำปาง. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2560). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560*. เล่มที่ 134. ตอนที่ 40 ก. วันที่ 6 เมษายน 2560.
- สุวรรณนา มีเดช. (2555). การบริหารงานบุคคลตามหลักสี่ปฐพีธรรม 7 ของผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์. *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1. (2567). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567*. พัทลุง: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1.
- อภิญา บุนยเกียรติ และพระมหาอุดร อุตโตโร (มากดี). (2566). การบริหารสถานศึกษาเชิงพุทธ. *วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี*. 6(1). 22.

ภาษาอังกฤษ

- Dakhom P. (2024). 21st Century Educational Administration Skills Based on the Seven Sappurisdhamma Principles of Administrators under the Khon Kaen Primary Educational Service Area Office, Area 4. *Buddhist Thesis Master of Science Program in Buddhist Educational Administration*. Mahachulalongkornrajavidyalaya University. College.
- Gazette R. (2017). *Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2560*. Volume 134, Part 40. A. April 6, 2017.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Medet S. (2012). Personnel management according to the 7 Sappurisdhamma principles of educational administrators in Takhli District, Nakhon Sawan Province. *Master of Buddhist Studies Thesis. Educational Administration Program*. Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Office of the Secretary-General of the National Education Council. (2017). *National Education Plan 2017-2036*. Bangkok: Office of the Secretary-General of the National Education Council.
- Phatthalung Primary Educational Service Area Office 1. (2024). *Annual Action Plan for Fiscal Year 2024*. Phatthalung: Phatthalung Primary Educational Service Area Office 1.
- Phra Palad Aphisit Thirapanyo (Lekphinyo). (2017). A Study of Leadership of Administrators and Personnel in Education According to the Seven Sappurisdhamma Principles in Buddhist Studies Schools in the General Education Department in Khon Kaen Province. *Master of Buddhist Studies Thesis in Educational Administration*. Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Phraratchawut Panyavachiro (Phetprai). (2018). Educational Administration in the Digital Age According to the Sappurisa Principle. Dhamma 7, Buddhist Studies School, General Education Department, Khon Kaen Province. *Master of Buddhist Studies Thesis. Master of Buddhist Studies in Educational Administration*. Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Phra Mahaphanuwat Saenkam. (2015). Administration according to the 7 Sappurisdhamma principles of administrators of Buddhist schools in the General Education Department, Lampang Province. *Master of Education Thesis, Department of Education Administration*. Lampang Rajabhat University.
- Srisat B. (2013). Preliminary research. 9th ed. Bangkok: *Suwiyasasan*.

- Thaweesak T. (2014). The use of the 7 Sappurisadhamma principles by administrators of educational institutions in Wiang Rueakham, Secondary Educational Service Area Office 25. *Master of Buddhist Studies Thesis, Department of Educational Administration*. Chulalongkorn Rajavidyalaya University.
- Wora-in C. (2011). Teaching materials for the subject of Educational Measurement and Evaluation. *Faculty of Educatio*. Pibulsongkram Rajabhat University.